

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: Ing. H.K., zastoupené Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou, se sídlem ul. Míru 17, 337 01 Rokycany**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 16. 2. 2012, č.j. RR/519/12,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou ze dne 19. 3. 2012 doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) dne 21. 3. 2012 domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, ze dne 16. 2. 2012, č.j. RR/519/12 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo k odvolání žalobkyně částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Štěnovice, odboru výstavby, (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*stavební úřad*“) ze dne 2. 12. 2011, č.j. výst.500/11 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“ nebo „*stavební povolení*“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto o vydání stavebního povolení pro stavbu elektrické kabelové rozvodny pro zónu rodinných domů „K Hájovně“ – kVN, TS, kNN na specifikovaných pozemcích (v areálu bývalého zemědělského družstva) v k.ú. Štěnovice (dále též jen „*Stavba*“) a pro provedení Stavby byly stanoveny podmínky.

Povolování staveb a jejich změny, terénní úpravy a zařízení, užívání a odstraňování staveb, dohled a zvláštní pravomoci stavebních úřadů, postavení a oprávnění autorizovaných inspektorů, soustava stavebních úřadů, povinnosti a odpovědnost osob při přípravě a provádění staveb byly upraveny zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*stavební zákon*“).

[I] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

1. Žaloba

Žalobkyně v žalobě uplatnila dva základní žalobní body. Jednak namítala, že **a)** správní orgány v (stavebním) řízení ignorovaly její vlastnické právo ke Stavbou dotčeným komunikacím, a dále **b)** nerespektování (rovněž ze strany správních orgánů) vlastnického práva žalobkyně k inženýrským sítím pod těmito komunikacemi. V podrobnostech pak žalobkyně uvedla, že komunikace vydražila v dobrovolné dražbě, a to jako příslušenství staveb hlavních. Zdůraznila, že z jí předložených listin vyplývá, že komunikace byly vlastnictvím převodce, tzn. právního předchůdce žalobkyně, jako příslušenství jiných převáděných nemovitostí, a jako takové proto byly převedeny. To, že se jedná o příslušenství nemovitostí, bylo výslovně uvedeno. Dále je nutné zdůraznit, že komunikace byly tímto právním předchůdcem vystavěny, tvořily jako příslušenství konkurzní podstatu úpadce a ve lhůtě tří měsíců ode dne konání dražby nebyla podána žaloba, kterou by bylo žalováno určení, že předmětné nemovitosti (komunikace) příklepem v dražbě na žalobkyni nepřešly. Rovněž v minulosti nebylo uplatněno vlastnické právo třetí osoby k těmto komunikacím. Měl-li správní orgán pochybnosti o tom, co mělo být předmětem převodu vlastnického práva vydražením, měl z vlastní úřední činnosti vyzvat správkyňu konkurzní podstaty úpadce ke sdělení, zda předmětem převodu v rámci dražby byly i předmětné nemovitosti - komunikace v areálu. Správní orgán však v dané věci náležitým způsobem nezjistil skutkový stav věci.

Správní orgány obou stupňů v rozporu se svými pravomocemi řešily právní otázku, která jim nepřísluší. Dovodil-li stavební úřad a následně i žalovaný, že doklady předložené žalobkyní neodůvodňují jednoznačný závěr o vlastnictví komunikací, bylo jejich povinností řízení přerušit a žalobkyni vyzvat k tomu, aby doložila jiné doklady prokazující vlastnictví, nebo doložila, že byla podána žaloba na určení vlastnického práva ke komunikacím. Správní orgán nemá v dané věci pravomoc rozhodovat o tom, kdo je vlastníkem komunikací, a proto dovodil-li, dle názoru žalobkyně v rozporu s předloženými doklady, že žalobkyní doložené listiny nesvědčí o prokázání vlastnického práva, přičemž žalobkyně se jako účastník řízení ochrany svého vlastnického práva, které má být stavbou dotčeno, dovolávala, byl povinen vyzvat žalobkyni k doložení jejího tvrzení, a to podáním žaloby a následným rozsudkem ve věci. Správní orgán není oprávněn si sám hodnotit listiny a určovat vlastnické právo ke komunikacím, je-li zde, jak sám uváděl, pochybnost o vlastnickém právu. Správní orgán tak překročil svou pravomoc.

Správními rozhodnutími obou stupňů došlo k zásahu do nemovitosti, o které žalobkyně namítala, že je jejím vlastnictvím. Stejně tak dochází i k zásahu do vlastnických

práv žalobkyně k inženýrským sítím v areálu. Správní orgány se touto námitkou nezabývaly, a to i když zásahem do inženýrských sítí žalobkyně v areálu bude omezeno či znemožněno řádné užívání areálu (žalobkyní) ke stanovenému účelu. Z tohoto důvodu je proto napadené rozhodnutí v rozporu se správním řádem, když ani odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje zdůvodnění toho, proč nebylo k této námitce přihlíženo. Řádné vyřešení otázky vlastnického práva ke komunikacím a i otázka zásahu do inženýrských sítí žalobkyně v areálu je podstatná i z toho důvodu, že citovaným rozhodnutím je ukládána povinnost uvést povrch všech ploch zasažených stavbou do původního stavu. Pak by měly být vráceny vlastníkovi. Není-li náležitým způsobem vyřešena námitka vlastnického práva, nemůže být vyřešena ani otázka povinnosti zhotovitele při uvedení ploch zasažených stavbou do původního stavu a jejich předání vlastníkovi.

2. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve vyjádření ze dne 24. 5. 2012 navrhoval zamítnutí žaloby, když argumentačně vycházel z odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[III] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Žaloba není důvodná.

1. Skutkový základ věci

Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 115 stavebního zákona rozhodnuto o vydání stavebního povolení pro stavbu elektrické kabelové rozvodny pro zónu rodinných domů „K Hájovně“ – kVN, TS, kNN na specifikovaných pozemcích v k.ú. Štěnovice a pro provedení Stavby byly stanoveny podmínky. Mezi pozemky sousedícími s pozemky dotčenými Stavbou byly i pozemky ve vlastnictví žalobkyně, konkrétně pozemky parc. č. 942/1, 946/14, 945/1 a 945/5. Prvoinstančním rozhodnutím bylo rovněž vyhověno námitce žalobkyně jakožto účastnice řízení.

Žalobkyně podala proti stavebnímu povolení odvolání ze dne 29. 12. 2011. Žalovaný správní orgán následně změnil prvoinstanční rozhodnutí tak, že upřesnil podmínky č. 4, 7 a 14 pro provedení Stavby. Ve výroku o námitkách účastníků bylo změněno číslo podmínky, které se námitka týkala a které bylo již v prvoinstančním rozhodnutí vyhověno. Ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.

2. Právní hodnocení

Podstatou sporu v souzené věci bylo žalobkyní tvrzené vlastnické právo ke komunikacím a inženýrským sítím pod nimi v areálu bývalého JZD ve Štěnovicích, resp. nerespektování tohoto práva ze strany správních orgánů.

Krajský soud považuje za nezbytné na prvním místě zdůraznit, že soudy rozhodující ve správním soudnictví nejsou oprávněny řešit otázku vlastnictví, to je vyhrazeno výlučně soudům civilním. Předmětem přezkumu tak bylo pouze to, zda rozhodnutí správních orgánů (a řízení jejich vydání předcházející) dostala kritériím nastaveným příslušnými zákony.

Předně, žalobkyně nebyla na svých právech krácena tím, že by jí bylo upíráno účastenství ve stavebním řízení (což ani nebylo tvrzeno, soud tak uvádí pro úplnost), neboť účastníci tohoto řízení byla z titulu vlastnického práva k pozemkům sousedícím s pozemky dotčenými Stavbou. Svá práva v řízení tak realizovat mohla a činila tak – mj. uplatnila námitky (podání ze dne 30. 11. 2011) a proti stavebnímu povolení brojila odvoláním (ze dne 29. 12. 2011).

Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, **pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo** nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

Základním předpokladem pro úspěšné uplatnění námitek podle výše uvedeného ustanovení stavebního zákona je primárně jejich určitost a konkrétnost. Taková námitka však žalobkyní uplatněna nebyla.

V podání ze dne 30. 11. 2011 žalobkyně uvedla, že stavebnímu úřadu předkládá podklady prokazující nabytí vlastnického práva ke komunikacím a inženýrským sítím v areálu bývalého JZD ve Štěnovicích (jako příloha je uvedena fotokopie opravy písářské chyby), které mělo být zpochybněno krajským úřadem. Dále konstatovala, že „(...) *do dnešního dne nebyl se mnou řešen zásah do těchto komunikací v mém vlastnictví. Vlastníkem stavby komunikací nebyl nikdy vydán souhlas se stavbou elektrických kabelových rozvodů. Nebyly řešeny ani jiné inženýrské sítě, např. betonové strouhy pro odvod dešťových vod, rozvody elektřiny atd., které měly být stavbou dotčeny a jsou v mém vlastnictví.*“.

Takto prezentované námitky se však míjejí s důvody vymezenými v § 114 odst. 1 stavebního zákona. Žalobkyně nezpochybnila (z titulu tvrzeného vlastnického práva) projektovou dokumentaci, provádění a užívání stavby, ani požadavky dotčených orgánů. To, jak byla námitka uplatněna, proto předurčilo způsob, jak se s ní stavební úřad vypořádal.

Podmínkou č. 7 stavebního povolení bylo uloženo, že „*povrch veřejné plochy a komunikací v zemědělském areálu bude po skončení prací uveden do původního stavu. Zemina uložená do výkopu bude hutněna po vrstvách. Investor je povinen opravit případný pozdější propad povrchu do doby 18 měsíců po skončení stavby. Pokud výkop na obecním*

pozemku bude prováděn v asfaltovém povrchu, musí být proveden zářezem.“. Navazující podmínka č. 8 stavebního povolení pak určovala, že „před zahájením výkopových prací požádá stavebník u správců podzemních inženýrských sítí o jejich přesné vytýčení. Výkop v těchto místech bude proveden ručně, sítě budou zabezpečeny proti poškození.“.

Soud dospěl k závěru, že stavební úřad, v intencích obecnosti uplatněné námitky, dostatečným způsobem ošetřil, aby vlastnická práva vlastníků Stavbou dotčených pozemků (ať už by náležela komukoliv) byla realizací Stavby maximálně chráněna. Stavební úřad nemusel posuzovat existenci vlastnického práva žalobkyně, žalobkyně koncipovala námitku tak, že bylo zapotřebí vyrovnat se s možnými následky technického provedení Stavby a potenciální hrozbou poškození nemovitostí Stavbou zasažených (bez ohledu na vlastnické právo k nim). A v tomto směru stavební úřad obstál.

V další fázi řízení žalobkyně brojila proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvoláním. V něm, dovolávaje se judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně jeho rozsudku ze dne 11. 9. 2009 ve věci sp.zn. 5 As 62/2008, obhajovala své vlastnické právo k nemovitostem, přesně řečeno ke komunikacím na pozemcích parc. č. 942/1, 946/14, 945/1 a 945/5 v k.ú. Štěnovice. Stran vlastnictví inženýrských sítí pod uvedenými komunikacemi nebylo namítáno nic.

Žalovaný správní orgán se pak s odvolatelkou ztotožnil v tom, že stavební úřad ve svém rozhodnutí mylně odkázal na podmínku č. 3 (stran vyrovnání se s námitkou ze dne 30. 11. 2011), když správně mělo být argumentováno podmínkou č. 7. V tomto duchu bylo prvoinstanční rozhodnutí změněno. Žalovaný rovněž nespochybnil, že při splnění určitých podmínek může být i účelová komunikace samostatnou věcí ve smyslu § 119 odst. 2 tehdy účinného občanského zákoníku. Oponoval však, že z listin žalobkyní předložených nikterak nevyplývá jí tvrzené vlastnické právo ke komunikacím. Na základě toho setrval na názoru, že „(...) z předložených dokumentů nevyplývá, že by odvolatelka na základě dobrovolné dražby (...) nabyla do vlastnictví i jiné nemovitosti, než jaké jsou v příslušných dokladech uvedeny (budovy bez č.p. na pozemcích 942/2, 942/3, 945/3, 946/3, 946/4, a dále pozemky ve zjednodušené evidenci PK 549 a 550, vše v k.ú. a obci Štěnovice) (...)“.

Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgány, vznikly-li pochybnosti o jejím vlastnickém právu, měly řízení přerušit a žalobkyni vyzvat k tomu, aby doložila jiné doklady prokazující vlastnictví, příp. že byla podána žaloba na určení vlastnického práva ke komunikacím.

Soud tento názor nesdílí.

Jistě, za zákonem předpokládaných okolností lze správní řízení přerušit (§ 64 správního řádu). V daném případě však k takovému postupu důvod nebyl. Žalobkyně své právo tvrdila, na podporu čehož předložila určité listiny, které však správní orgány shledaly pro takové tvrzení nedostatečné. **Tím však z jejich strany nedošlo k svévolnému určování vlastnického práva.** Správní orgány takové právo nemají a z žádného jejich konání během stavebního řízení nebylo lze takovou ambici vysledovat. Bylo plně na žalobkyni, čím svá tvrzení prokáže. Jestliže z ničeho (listiny předložené žalobkyní, veřejně přístupné databáze

vlastnických práv k nemovitostem), co bylo správním orgánům stran komunikací na předmětných pozemcích známo v době rozhodování, nevyplývalo vlastnické právo žalobkyně k nim, pak to nelze klást k tíži nositelům veřejné správy. Naopak, byla to žalobkyně, kdo měl iniciovat příslušné civilní soudní řízení, když pouze v něm je v takových případech možné domoci se závazného výroku ohledně vlastnického práva. Tak se ovšem nestalo.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že postup správních orgánů byl, v rozsahu žalobních bodů, správný, dostatečně odůvodněný a že nedošlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobkyně. Soud pak jen pro úplnost uvádí, že je mu známa judikatura Nejvyššího soudu i Nejvyššího správního soudu ve vztahu k existenci vlastnického práva ke komunikacím na pozemcích (kterou argumentovaly obě strany sporu). Zatímco Nejvyšší správní soud se touto problematikou zabýval především s důrazem na oblast daňovou, Nejvyšší soud pak z pohledu určovacích žalob. Podstata věcí řešených v tomto ohledu uvedenými soudními autoritami byla ale odlišná od té, kterou posuzoval zdejší soud.

3. Závěr

Z výše uvedených důvodů proto **soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.**

[III] Náklady řízení

Stran náhrady nákladů řízení soud vycházel ze znění § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 18. února 2014

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková